

शिल्पशा

मर्वे पक्षिपदा हरिरेव गन्तो हस्तौ नरस्येव तु
प्राच्याः सृष्टिगताः क्रमेण पतयो ह्यष्टौ च ते
सम्पुत्राः ॥३॥
देयाः सिंहगजध्वजादिद्वयमे सिंहध्वजौ कुक्षरे
सिंहो वै ध्वज इत्येत न द्वयोऽन्यत्वापि देयो
बुधैः ।
सिंहो हस्तिद्वपालये स्तितकरत्वायस्य वक्त्रं
गृहं
तस्मिन्नेव च वामदक्षिणदिशाहारे स प्रायः
शुभः ॥
व्यासे दीर्घगुणोऽष्टभिर्विभजिते शेषो ध्वजाद्या-
यको-
ऽष्टमे तदगुणिते च धिष्टभजिते स्याद्वक्त्रमक्षा-
दिकम् ।
नक्षत्रे वसुभिर्व्योऽपि भजिते हीनस्तु लक्ष्मी-
प्रद-
स्तुत्यायश्च पिशाचको ध्वजस्य संवर्द्धितो
राक्षसः ॥
तन्मूले व्ययहर्म्यनामसहिते भक्ते त्रिभिस्त्वं
शकः
स्यादिन्द्रोपमभूतक्रमवशादेवे सुरेन्द्रो हितः ।
वेद्यामेव यमस्तु पुण्यभवने नागि तथा भैरवे
राजांशो गजवाजियाननगरे राजालये
मन्दिरे ॥३॥
यावद्गृहं गणयेत् स्वधिष्टा-
त्ताराविभक्ते नवभिश्च शिवाः ।
बुधस्तृतीया सकले विवर्ज्या
या पञ्चमी सप्तमिका न शस्ता ॥
धिष्टानीह च सप्तमः क्रमतया वक्त्रे पूर्व-
दितः
सृष्ट्या तानि भवन्ति यत्र गृहं तत्रैव चन्द्रो
भवेत् ।
हानिं पृष्ठगतः करोति पुरतस्त्वायुः कथं
चन्द्रमाः
पार्श्वे दक्षिणशामके शुभकरोऽप्ये देवभूपाय ॥
प्रीतिः स्यात् सप्तमसमी च दशमी चैकादशी
शोभना
दारिद्र्यं युगला करोति मरणं षष्ठी कलिः
पञ्चमी ।
मेषोऽस्त्रितितये हरिस्तु पिष्टभाष्ठापस्तये
मूलतः
शेषैः सुर्नव राशयः परमते नन्दांशकैस्ते
पृथक् ॥
भौमो हृषिकेययोर्हं पतले शुक्रस्य रापिहयं
कन्या युग्मबुधस्य कर्कसदनं चन्द्रस्य सिंहो रविः
जीवो मीनधनुः पतिर्भूगघटौ मन्दस्य गेहं स्मृतं
मित्राण्यर्ककुजेन्दुदेवगुरवोऽन्ये चारयस्ते मिथः
देवर्चं श्रुतिपुण्येऽस्त्रिभस्त्रमैवानिलं पौष्णं
हस्तादित्यमयोऽनुरन्तकविधौ पूर्वोत्तरा
वद्वभम् ।
रक्षोमूलविशाखिकाग्निपिष्टं धित्वा धनिष्ठा
हयं

८१

शिल्पशा

ज्येष्ठाश्लेषमघोहदैत्यमनुजे सत्यस्तु दैव कलिः
वेरं चोत्तरफल्गुनीयुगलयोः स्वातीभरणी-
हयो-
रोहिण्युत्तरषाढयोः श्रुतिपुण्येर्वस्त्रोर्विरोधं
तथा ।
चित्राहस्तभयोश्च पुष्यफणिनीर्ज्येष्ठाविशाखा-
ख्ययोः
प्रासादे भवनासने च शयने नक्षत्रवेरं त्यजेत् ॥
विप्राः कर्कभपालिनी निगदिताः सिंहाजचापा
नृपा
विट्कन्या मकरो द्वयोऽथ द्वयला युग्मश्च
कुम्भस्तुला ।
वर्णेनोत्तमकामिनी च भवनं वर्ज्यं बुधैर्यज्ञतः
श्रेष्ठा द्वादश नन्दरागगुणतो विप्र क्रमाद्राशयः ॥
अश्वोऽग्निनीशतभयोर्यमपुषि हस्तौ
आगोऽग्निपुष्य उरगोऽपि विधादसौम्ये ।
मूलाद्रयोः शुनको श्रुतरावदित्ये
पूर्वा मघासु मत उन्दुरेव योनिः ॥
गौर्भद्रोत्तरफल्गुनीत उदिता स्वाती करे
माहिषी
व्याघ्रास्वाष्ट्रविशाखयोश्च हरिणो ज्येष्ठानु-
राधाभयोः ।
पूषादश्वणे कपिर्निगदितो वैशाखिभिन्नाकुलं
पूषायां वसुमे सृगेन्द्र उदितो वेरं त्यजेत्तोकतः
प्रायश्चित्तारा व्ययमंशकश्च
ह्येकत्र कृत्वा विभजेत् क्रमेण ।
तिथ्या च वारेण तथैव लग्नैः
शेषैस्तु भान्येव भवेयुरङ्के ॥
दैर्घ्यं पृथुत्वेन च ताडनीयं
तयोर्यदैक्यं पुनरुच्छयेण ।
शेषेऽधिनाथो वसुभाजितेऽस्मिन्
सप्तः प्रशस्तोऽविषमस्तु नैव ॥३॥
वर्गाष्टकस्य पतयो गरुडो विडालः
सिंहस्तथैव शुनकोरगमूषकेषाः ।
मेढाककारच-ट-ताः प-य-शा-च-वर्गा
यः पञ्चमः स रिपुरेव बुधैर्विवर्ज्यः ॥
अश्विन्यादिकभत्रयं फणिनिभं चक्रं त्रिनाशु-
द्भवं
ह्येकस्यां वरकन्ययोश्च यदि भं तन्मृत्युदं चांशतः
नाडीसेवकमित्रगेहपुरतस्त्वेका शुभा सव्यधा
प्रायादितिकपञ्चसप्तनवभिस्त्वैर्गृहं सौख्यदम्
गुणगणं लघुदोषमन्वितं
भवनदेवगृहादिकमिच्छते ।
जललेवेन शिखी बहुतापवा-
च शममेति गुणैरधिको यतः ॥
इति श्रीसूतधारमण्डनविरचिते वास्तुशास्त्रे
राजवक्त्रमे प्रायादिलक्षणं ३ अध्यायः ॥
“वापीकूपतडागदेवभवनान्यारामयागादिकं
तीर्थानामवगाहनञ्च विधिवत् कन्याप्रदाना-
दिकम् ।
सर्वं पुण्यमिदं नृपः स लभते यः कारयेत्
पवते

शिल्पशा

दुर्गं सर्वजनाय शर्मजननं विश्राममेकं परम् ॥
सिंहो वैरिपराभवं प्रकुरुते तिष्ठन् गिरौ
गङ्गरे
दुर्गस्यो नृपतिः प्रभूतकटकं शत्रुं जयेत् सङ्गरे ।
कैलासे नगरं शिवेन रचितं गीर्थादिसंरक्षणे
दुर्गं पश्चिमसागरे च हरिणाप्येषां किमन्यो-
र्यते ॥
भुदुर्गं जलदुर्गमद्रिविषये दुर्गं भवेदुर्गहरे
तेषामुत्तममद्रिमूर्द्धि रचितं तद्द्वैरिणां दुर्गमम्
अस्त्राद्यैर्हृततोयतैललवणैः काष्ठैस्तृणाद्यैस्तथा
यन्त्रोपस्करबाणशस्त्रसुभटेः संपूरयेद्भूमिपः ॥
माहेन्द्रं चतुरस्रमायतपुरं तत् सर्वतोभद्रकं
हत्तं सिंहविलोकनं सृष्टनायकं तथा वारुणम्
नन्दाख्यञ्च विमुक्तकोणमथ नन्दावर्त्तस्वस्था-
कृति
प्रोक्तं तदयववज्जयन्तमपि तद्विष्यं गिरिर्मस्तके
पुष्यं चाष्टदलोपमञ्च पुरुषाकारं पुरं पौरुषं
स्नेहं कुक्षिपु भूधरस्य कथितं दण्डाभिधं दैर्घ्य-
कम् ।
शावं प्राक् सरिता परत्र कमलं शय्ये नदी
धार्मिकं
हाभ्यां चैव महाजयश्च धनदाशायां नदी
सौम्यकम् ॥
दुर्गंकेन युतं श्रियाख्यनगरं हाभ्यां रिपुर्गं पुरं
त्वष्टासं कथयन्ति स्वस्तिकमिति प्रोक्ता गुणा
विंशतिः ।
भूपानां सुखदा यशोऽयंफलदाः कीर्त्तिप्रतापो-
द्भवा
लोकानाञ्च निवासतो विरचिताः प्राकशभुनैते
गुणाः ॥
इति पुराणां विंशतिगुणाः ॥३॥
“वक्त्रेर्भीतिकरं त्रिकोणनगरं षट्कोणकं क्षेत्रदं
वज्रं वज्रभयश्च शाकटपुरे रोगस्त्रिशूले कलिः
प्रोक्तं तस्करभीतये द्विशकटं कर्णाधिकैर्ध्वजयो
दोषाः सप्त भयावहाः प्रकटिता ये विश्वकर्मा-
दिताः ॥”
इति पुराणां सप्तदोषाः ॥३॥
“वज्रैः ऽथो विविधं पुरं सुनिमतं मध्योत्तमं
कन्यसं
तेषां हस्तसहस्रमन्तिमपुरं मध्यं ततः साहं-
कम् ।
ज्येष्ठं युग्मसहस्रमेव चरमं भागाष्टकेनाचितं
मध्यं द्वादशभागतः शशिकलं ज्येष्ठं विदध्यात्
सुधोः ॥
मार्गाः सप्तदशैव चादिमपुरे हीनं चतुर्भिः पुरं
प्रोक्तं कन्यसमेव मार्गनवभिर्दैर्घ्यं तथा विस्तरे
ग्रामस्यैव पुरार्द्धतो हि तदनु ग्रामार्द्धतो खेटकं
खेटार्द्धेन तु कूटमेव विबुधैः प्रोक्तं ततः खर्व-
टम् ॥
हस्तानाञ्च युगाष्टषोडशसहस्रं भूपतीनां पुरं
तन्मध्यं दशधा वदन्ति सुनयो वृद्धा सहस्रं च
तत् ।